

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: turystyka i rekreacja

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Język obcy 1

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających studentom na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane studentom lub ich interesują; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja

w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; pracy samodzielnej i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Język obcy 2

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających studentom na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych,

standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane studentom lub ich interesują; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalną i gramatyczną podstawę niezbędną do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; pracy samodzielnej i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Język obcy 3

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających studentom na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane studentom lub ich interesują; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie

i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; pracy samodzielnej i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Język obcy 4

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających studentom na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane studentom lub ich interesują; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów

życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; pracy samodzielnej i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Przedmiot ogólnouczelniany do wyboru

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie wybranego

zagadnienia: animacji kultury studenckiej, antropologii kulturowej, dziedzictwa kulturowego, estetyki, historii, ekonomii, etyki, poprawnej polszczyzny, filozofii, prawa, socjologii, public relations, wiedzy o teatrze, genetyki, dietetyki i żywienia człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

6. Przedmiot humanistyczno-społeczny do wyboru

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących wybranego zagadnienia z obszaru nauk humanistycznych lub społecznych.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z zakresu animacji kultury studenckiej, etycznych podstaw profesjonalizmu, etyki i kultury języka, komunikacji interpersonalnej, nauki i kultury w epoce nowożytnej czy demografii historycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

7. Technologie informacyjne

Cel kształcenia: poznanie zasad obsługi komputera, sposobów wykorzystania sprzętu komputerowego w praktyce zawodowej oraz oprogramowania użytkowego (edycja tekstów, arkusze kalkulacyjne itp.).

Treści merytoryczne: podstawy organizacji danych (pojęcie pliku, katalogu, tworzenie

i zapisywanie plików i katalogów, kopiowanie, przenoszenie i usuwanie plików); edytor tekstu word główne funkcje i narzędzia; arkusz kalkulacyjny - jego możliwości, obszary zastosowań, podstawowe pojęcia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę podstawowych aplikacji informatycznych oraz podstawową terminologię z zakresu podstaw informatyki w języku polskim i angielskim.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu technologii informacyjnych i zastosować ją do rozwiązania konkretnych problemów; prawidłowo wykorzystać aplikacje komputerowe i zastosować je w różnych rozwiązywaniach informatycznych wspierających pracę ekonomisty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uzupełniania i doskonalenia wiedzy poprzez różnorodne formy informacyjno-komunikacyjne.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia komputerowe.

8. Wychowanie fizyczne

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności i tężyzny fizycznej młodzieży akademickiej.

Treści merytoryczne: doskonalenie umiejętności ruchowych, techniki i taktyki sportów drużynowych, sportów indywidualnych oraz zabaw ruchowych; autorskie programy zajęć z elementami wychowania fizycznego, sportu, rekreacji, aktywności prozdrowotnej; pomiar sprawności fizycznej: testy sprawnościowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby wykonywania różnych ćwiczeń fizycznych oraz zasady gier zespołowych.

Umiejętności (potrafi): wykonać różne ćwiczenia fizyczne i prowadzić gry zespołowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; samodzielnej pracy i kreatywności, inspirując i organizując proces uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Przedsiębiorczość

Cel kształcenia: nabycie podstawowej wiedzy o przedsiębiorczości.

Treści merytoryczne: pojęcie przedsiębiorczości; formy organizacyjno-prawne prowadzenia

działalności gospodarczej; zawody przyszłości ze szczególnym uwzględnieniem turystyki i rekreacji; zakładanie firmy; sztuka argumentacji i asertywność; techniki negocjacji. kreatywność; wstęp do innowacyjności i teorie innowacji; koncepcja innowacyjności udi i *design thinking*; burza mózgów jako metoda rozwiązywania problemów i poszukiwania innowacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania, zakładania i prowadzenia działalności w branży turystycznej i rekreacyjnej oraz jej uwarunkowania prawne i ekonomiczne.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu turystyki i rekreacji oraz powiązanych dyscyplin do analizy i interpretacji bieżącej sytuacji na rynku usług turystycznych i rekreacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kreatywnego łączenia informacji w zakresie wiedzy o środowisku przyrodniczym i antropogenicznym z wiedzą o funkcjonowaniu turystyki i rekreacji

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Antropomotoryka

Cel kształcenia: zapoznanie z całokształtem zdolności motorycznych oraz właściwościami i możliwościami ruchowymi ludzkiego organizmu, a także: ze zmiennością w procesie rozwoju ontogenetycznego, istotą i strukturą procesów motorycznych, teoriami usprawnienia i uczenia ruchowego.

Treści merytoryczne: podstawy motoryki człowieka, klasyfikacja czynnikowa i jakościowa ruchu. klasyfikacja oraz podział zdolności motorycznych człowieka; sprawność fizyczna, aktywność fizyczna – podstawowe pojęcia; kondycyjne zdolności motoryczne; rozwój siły w ontogenezie; siła mięśniowa – podstawowe pojęcia, stan wiedzy; wytrzymałościowe możliwości człowieka - podstawowe pojęcia, stan wiedzy. koordynacyjne zdolności motoryczne - ich struktura i uwarunkowania - podstawowe pojęcia; struktura motoryczności człowieka w aspekcie kondycyjnym i koordynacyjnym; równowaga ciała i jej szczególne znaczenie w życiu człowieka; zdolności motoryczne hybrydowe; szybkościowe zdolności motoryczne człowieka – podstawowe pojęcia, stan wiedzy; struktura szybkości i jej rodzaje. gibkość jako zdolność morfofunkcjonalna. rodzaje sprawności fizycznej i możliwości jej kształtowania w ontogenezie; motoryczność człowieka; nauki o ruchu: kinezylogia,

kinantropometria, biomechanika, fizjologia; strony motoryczności; model zależności między podłożem i przejawami ruchu oraz między właściwościami rzeczywistymi a konstrukcjami teoretyczno- empirycznymi jako podstawa klasyfikacji motoryczności człowieka; zdolności motoryczne; znaczenie zdrowotne fitness; etapy opanowywania czynności ruchowych; podstawowe zasady, metody i środki nauczania czynności ruchowych; metody i formy kontroli poziomu opanowywania umiejętności ruchowych; postawa ciała i lokomocja w ujęciu rozwojowym; planowanie procesu nauczania czynności ruchowych osób niepełnosprawnych; kontrola i ocena w nauczaniu czynności ruchowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia związane z rozwojem psychofizycznym człowieka w ontogenezie; zagadnienia na temat aktywnego i zdrowego stylu życia oraz skutków hipokinezji; metody umiejętności programowania oraz prowadzenia zajęć rekreacyjnych, a także diagnozowania stanu zdrowia oraz skutecznej jego poprawy wśród uczestników zajęć.

Umiejętności (potrafi): umiejętnie zastosować metody w obrębie różnych form aktywności fizycznej, w tym z użyciem sprzętu i przyborów; umiejętnie korzystać z wiedzy teoretycznej z zakresu turystyki i rekreacji na poziomie podstawowym oraz potrafi dokonać interpretacji aktualnej sytuacji na rynku usług turystyczno-rekreacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): diagnozowania potrzeb osób niepełnosprawnych oraz umożliwiania niepełnosprawnym udziału w różnych formach turystyki i rekreacji; kreatywności w zakresie animacji pracy w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Dziedzictwo kulturowe

Cel kształcenia: zapoznanie z pojęciem i znaczeniem dziedzictwa kulturowego w turystyce i rekreacji na podstawie prawa międzynarodowego, polskiego i regionalnego.

Treści merytoryczne: europejska i polska ochrona dóbr kultury – historia działań prawnych; ochrona zabytków na ziemiach pruskich/ Warmii i Mazurach przed i po II wojnie światowej; dziedzictwo kulturowe i turystyka sieci miast *cittaslow*; zarządzanie dziedzictwem kulturowym Warmii i Mazur; zwyczaje i tradycje regionalne; kreowanie nowych produktów turystycznych ukierunkowanych na prezentację walorów regionalnych; dziedzictwo kulturowe, rozumiane jako istotny element każdego narodu, jego tożsamości. akty prawne - międzynarodowa konwencja o ochronie dziedzictwa kulturalnego i naturalnego z 1972 r., międzynarodowa

konwencja o ochronie niematerialnego dziedzictwa kulturowego z 2003 r., polska ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 2003 r., Program Opieki nad Zabytkami Powiatu Olsztyńskiego na lata 2018–2021.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię i uwarunkowania europejskiej i polskiej ochrony dóbr kultury, a także pojęcie dziedzictwa kulturowego, tj. historii, historii architektury, geografii turystycznej, krajoznawstwa itp.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować wybrane zwyczaje i tradycje pielęgnowane w swojej rodzinie i środowisku; wykorzystać wiedzę z różnych źródeł informacji, korzystać z nauk społecznych i humanistycznych w ocenie przydatności dziedzictwa kulturowego w organizowaniu turystyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z innymi specjalistami (historykami, historykami sztuki, socjologami, pedagogami itp.) w rozwiązywaniu problemów zawodowych związanych z wykorzystaniem dziedzictwa kulturowego w organizowaniu turystyki i rekreacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

3. Ekologia i ochrona środowiska

Cel kształcenia: poznanie relacji między organizmami żywymi a środowiskiem w połączeniu ze współczesnymi problemami ochrony środowiska, ze wskazaniem na zrozumienie oddziaływania człowieka korzystającego z usług turystycznych i rekreacyjnych na środowisko.

Treści merytoryczne: zagęszczenie populacji roślin – metoda kwadratów - symulacja badań terenowych, obliczanie zagęszczenia i frekwencji populacji roślinności. liczebność populacji zwierząt – metoda ponownych połowów, obliczanie liczebności populacji zwierząt; różnorodność gatunkowa – analiza biocenoz – indeksy zróżnicowania gatunkowego i wskaźnik równomierności; ekologia i turystyka; zakres ekologii; środowisko życia – wszechświat, początki ziemi, atmosfera, temperatura, promieniowanie, woda, gleba, zasoby naturalne ziemi, klimat; termodynamika i równowaga w przyrodzie. autekologia i synekologia. ekosystemy – funkcjonowanie, typy; biomy; dynamika biocenoz. ekologia populacji; konkurencja, drapieżnictwo, pasożytnictwo, mutualizm; agroekologia i rolnictwo ekologiczne, ekologia człowieka, ekologia krajobrazu, ekologia miast, ekologia turystyki. ochrona środowiska – historia, podstawowe pojęcia; ochrona powietrza, wód i gleb; degradacja gleb i wód – ich rekultywacja; zanieczyszczenie powietrza – metody przeciwdziałania. odpady i ścieki w środowisku; zagrożenia zdrowia degradacją środowiska, hałasem i promieniowaniem;

organizacja ochrony środowiska w Polsce; międzynarodowy charakter ochrony środowiska; prawne i społeczne aspekty ochrony środowiska.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): struktury, mechanizmy i funkcje procesów życiowych organizmów na różnych poziomach organizacji; rolę środowiska przyrodniczego; zagrożenia i zasady zrównoważonego korzystania z zasobów naturalnych.

Umiejętności (potrafi): korzystać na poziomie podstawowym z dostępnych źródeł informacji z zakresu ekologii i ochrony środowiska; podnosić wiedzę i umiejętności w zagadnieniach ekologii i ochrony środowiska oraz korzystać z dostępnych źródeł wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny oddziaływania turystyki na różne dziedziny życia człowieka, w tym na środowisko przyrodnicze; łączenia informacji z zakresu wiedzy o środowisku przyrodniczym i antropogenicznym z wiedzą na temat turystyki i rekreacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Ekonomia

Cel kształcenia: poznanie i utrwalenie wiedzy teoretycznej z zakresu ekonomii, a także poznanie i przyswojenie faktów, zasad, teorii oraz praktyk powiązanych z dziedziną ekonomii.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia ekonomiczne, podział i funkcje ekonomii; granica możliwości produkcyjnych; rynek, popyt, podaż; ceny; produkt krajowy brutto; produkt narodowy brutto; produkt narodowy netto; miara dobrobytu ekonomicznego; teoria pieniądza; system finansowy; elementy matematyki finansowej; wydatki publiczne; podatki; elementy sektora finansów publicznych; deficyt budżetowy i dług publiczny; bezrobocie. główne pojęcia i kategorie makroekonomiczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): czynniki rozwoju gospodarczego; podstawowe metody ekonomiczne służące do opisu zjawisk i procesów zachodzących w gospodarce.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać podstawową wiedzę ekonomiczną do analizy i interpretacji sytuacji na rynku; samodzielnie wyszukiwać i wykorzystywać informacje do rozwiązywania problemów ekonomicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy ze specjalistami innych zawodów przy rozwiązywaniu pojawiających się problemów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Fizjologia człowieka z elementami pierwszej pomocy przedmedycznej

Cel kształcenia: poznanie czynności fizjologicznych poszczególnych struktur i układów ciała ludzkiego w celu zrozumienia jego działania w warunkach prawidłowych i patologicznych oraz nabycie umiejętności oceny stanu poszkodowanego i udzielenia mu potrzebnej pomocy przedmedycznej.

Treści merytoryczne: podstawy elektrofizjologii komórek; fizjologia mięśni szkieletowych, układu nerwowego; fizjologia zmysłów; fizjologia układu krążenia, budowa, skład i funkcje krwi; fizjologia układu oddechowego i pokarmowego; przemiana materii i energii; fizjologia wysiłków fizycznych; fizjologia stresu; pierwsza pomoc przedmedyczna w wybranych stanach zagrożenia życia; układ nerwowy wiadomości ogólne - rola i podział. drogi rdzenia kręgowego; mózgowie i ośrodki w nim się znajdujące; układ nerwowy autonomiczny (wegetatywny) – ośrodki układu współczulnego i przywspółczulnego; podwzgórze, przysadka mózgowa, szyszynka; fizjologia układu ruchu; układy grupowe krwi; zarys budowy i zadań układu krążenia; układ bodźcotwórczy; główne funkcje i anatomia czynnościowa układu oddechowego; przemiana materii; wybrane zagadnienia metabolizmu białek, tłuszczów i węglowodanów; fizjologia układu moczowopłciowego; zasady resuscytacji krążeniowo-oddechowej; wytyczne resuscytacji 2010 europejskiej rady resuscytacji; pierwsza pomoc przedmedyczna – zasady udzielania, sytuacje zagrożenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawę procesów fizjologicznych zachodzących w organizmie człowieka; umie rozpoznać stany zagrożenia życia i zna zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.

Umiejętności (potrafi): umiejętnie pogłębiać oraz zastosować nabytą wiedzę z zakresu fizjologii człowieka i pierwszej pomocy przedmedycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy i współpracy w grupie, wykazując odpowiedzialność za bezpieczeństwo pracy własnej i innych; działania w stanach zagrożenia stosując zasady pierwszej pomocy przedmedycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Historia architektury i sztuki

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy przydatnej w pracy zawodowej, w tym zapoznanie się z dziedzictwem kulturowym miasta i regionu.

Treści merytoryczne: style architektoniczne, założenie średniowieczne miasta, jego modernistyczny wizerunek; opracowanie trasy turystycznej miasta, prezentującej jego najważniejsze zabytki oraz jego najnowszy wizerunek; wizyty studyjne w obiektach sakralnych, użyteczności społecznej, gdzie możliwa jest indywidualna wypowiedź studentów na temat bryły architektonicznej oraz wystroju wnętrza; zaznajomienie z metodami badawczymi historii sztuki, dzięki którym możliwe właściwe odczytanie dzieła sztuki i architektury w kontekście kulturowym; ikonografia i ikonologia; analiza wybranych dzieł architektonicznych oraz malarstwa i rzeźby.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): dzieje rozwoju sztuki, ze szczególnym uwzględnieniem jej europejskiego dziedzictwa.

Umiejętności (potrafi): wskazać charakterystyczne dla określonych epok detale architektoniczne; na podstawie charakterystycznych elementów właściwie identyfikować okres w dziejach sztuki, a także wskazać najważniejsze idee dla poszczególnych epok historycznych; wskazać typowe materiały i popularne rozwiązania artystyczne, które umożliwiają praktyczną identyfikację poszczególnych dzieł z różnych okresów rozwoju sztuki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania nabytej wiedzy w pracy zawodowej; nieustannego pogłębiania wiedzy, zwłaszcza jej praktycznych elementów poprzez współpracę z różnymi ekspertami oraz do poszukiwania wspólnego języka komunikacji, w celu rozwiązywania określonych trudności; łączenia wiedzy z zakresu różnych dziedzin i dyscyplin.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Odnowa biologiczna

Cel kształcenia: poznanie metod i środków stosowanych w procesie optymalizacji wypoczynku człowieka aktywnego fizycznie oraz zdobycie umiejętności praktycznych, koniecznych do programowania, organizacji i realizacji odnowy biologicznej.

Treści merytoryczne: praktyczne zapoznanie z najczęściej stosowanymi środkami odnowy biologicznej: masażem sportowym, zabiegami w środowisku wodnym, sauną, krioterapią oraz wybranymi zabiegami z zakresu fizykoterapii; definicje i zadania odnowy biologicznej, stosowane środki i metody, zasady postępowania restytucyjnego, czynniki fizykalne w wspomaganie, wypoczynku i treningu, problematyka przeciążeń i przetrenowania, programowanie postępowania odnawiającego w procesie treningowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementarną terminologię z zakresu odnowy biologicznej; metodyki prowadzenia podstawowych zabiegów odnowy biologicznej oceny stanu zdrowia fizycznego i jego poprawy w oparciu o programy odnowy biologicznej u uczestników tych zajęć; metody oceny stanu zdrowia osób biorących udział w odnowie biologicznej i potrafi dostrzec zmiany w organizmie powstałe pod wpływem prowadzonych działań.

Umiejętności (potrafi): stosować podstawowe zabiegi odnowy biologicznej indywidualnie i w grupie, oraz obsługiwać sprzęt służący do odnowy biologicznej; wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu odnowy biologicznej w celu organizowania programów zdrowotnych; korzystać na poziomie podstawowym z dostępnych źródeł informacji zakresie odnowy biologicznej w celu rozwiązania konkretnego problemu; zaplanować i zrealizować różne rodzaje zajęć z zakresu odnowy biologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania problemów oraz sprostania potrzeb osób niepełnosprawnych i w miarę swoich możliwości usuwania barier ograniczających osobom niepełnosprawnym uczestnictwo w zabiegach odnowy biologicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Prawo

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami prawa w zakresie turystyki i rekreacji.

Treści merytoryczne: praca z tekstem prawnym, rozwiązywanie kazuś, interpretacja norm prawnych; pojęcie prawa, relacje prawa i moralności, źródła prawa powszechnie obowiązującego, źródła prawa wewnętrznie obowiązującego, budowa tekstu prawnego, budowa normy prawnej i przepisu prawnego, pojęcie wykładni prawa i jej reguły, praktyczna wykładnia prawa, rozwiązywanie kazuś, zasady prawa cywilnego, zasady prawa karnego, podstawowe wiadomości z zakresu postępowania karnego i cywilnego, podstawowe wiadomości z zakresu prawa turystycznego, podstawowe wiadomości z zakresu prawa administracyjnego, projektowanie aktów prawnych z zakresu prawa turystycznego, pisanie pism procesowych np.: odwołanie od decyzji administracyjnej, RODO w działalności turystycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową wiedzę ekonomiczną, prawną i społeczną dostosowaną do studiowanego kierunku studiów oraz prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywania działalności zawodowej w ramach studiowanego kierunku studiów; podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego.

Umiejętności (potrafi): uczyć się samodzielnie w sposób ukierunkowany; wyszukiwać, analizować i wykorzystywać potrzebne informacje pochodzące z różnych źródeł i w różnych formach właściwych dla studiowanego kierunku studiów; korzystać z zasobów informacji patentowej; myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): społecznej, zawodowej i etycznej odpowiedzialności za właściwą interpretację prawnych aspektów prowadzenia działalności w obszarze turystyki.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Psychologia

Cel kształcenia: omówienie zagadnień z różnych działów psychologii (m.in. z zakresu psychologii osobowości, rozwoju, motywacji, społecznej, moralności, komunikacji społecznej), których znajomość jest niezbędna osobom zawodowo zajmującym się organizowaniem wypoczynku innym.

Treści merytoryczne: przedmiot badań psychologii współczesnej; rozwój poznawczy i moralny; psychologia potrzeb; procesy emocjonalne i motywacyjne; typ temperamentu a zachowanie; style radzenia sobie ze stresem; pojęcie normy w psychologii; przyczyny zaburzeń i metody pomocy w wybranych koncepcjach psychologicznych; zdrowie psychiczne; kreatywność a twórczość.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): prawidłowości psychofizycznego funkcjonowania człowieka.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać podstawową wiedzę psychologiczną do diagnozowania motywów uczestnictwa w turystyce i rekreacji różnych grup społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy ze specjalistami w przypadku pojawienia się problemów zawodowych związanych z zachowaniami uczestników imprez turystycznych i rekreacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

10. Zarządzanie

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami z obszaru zarządzania i kierowania organizacjami w obszarze turystyki i rekreacji.

Treści merytoryczne: pojęcie organizacji; organizacja jako system; otoczenie organizacji; funkcje zarządzania; role kierownicze; prezentacja różnych szkół i koncepcji zarządzania organizacjami; podstawowe pojęcia w zarządzaniu; modele organizacji i ich efektywność;

wstęp do struktur organizacyjnych; otoczenie organizacji; zarządzanie strategią i planowanie strategiczne; kierowanie i przewodzenie, podejmowanie decyzji kierowniczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady dotyczące zarządzania organizacjami.

Umiejętności (potrafi): korzystać na poziomie podstawowym z dostępnych źródeł informacji w celu rozwiązania konkretnego problemu związanego z funkcjonowaniem przedsiębiorstwa

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z innymi specjalistami przy rozwiązywaniu pojawiających się problemów związanych z zarządzaniem przedsiębiorstwem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Agroturystyka

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zasadami prowadzenia działalności agroturystycznej, funkcjonowaniem gospodarstwa agroturystycznego oraz nabycie umiejętności jego organizacji.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie gospodarstwa agroturystycznego – prezentacja przykładowych ofert turystycznych na obszarach wiejskich w Polsce; oczekiwania i zachowania konsumentów usług agroturystycznych; adaptacja działki siedliskowej i budynku mieszkalnego na potrzeby gospodarstwa agroturystycznego; aranżacja bazy noclegowej, sanitarnej oraz gastronomicznej; analiza materiałów reklamowych – projekt ulotki lub folderu; obowiązki właścicieli gospodarstw agroturystycznych i obiektów turystyki wiejskiej; projektowanie modelu biznesowego gospodarstwa agroturystycznego; podstawowe pojęcia dotyczące baz turystycznych na obszarach wiejskich; formy spędzania czasu w gospodarstwie agroturystycznym – organizacja usług i atrakcji turystycznych; warunki organizacyjno-prawne funkcjonowania gospodarstwa agroturystycznego; turystyka wiejska a agroturystyka; znaczenie agroturystyki – społeczne, gospodarcze i ekologiczne; rynek agroturystyki w Polsce i jego rozwój; aktywność turystyczno-rekreacyjna w gospodarstwie agroturystycznym; uwarunkowania rozwoju polskiej agroturystyki i jej organizacja – federacja, stowarzyszenia, izby. agroturystyka w wybranych krajach unii europejskiej; edukacyjny wymiar agroturystyki; formy promocji oferty agroturystycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady uprawy roślin i hodowli zwierząt, a także

wykorzystanie tych elementów w budowaniu przewagi konkurencyjnej w agroturystyce.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę dotyczącą posiadanych zasobów jako kluczowych elementów funkcjonowania podmiotów turystyki wiejskiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny oddziaływania gospodarstw agroturystycznych na różne dziedziny życia człowieka; określenia znaczenia społecznej, zawodowej i etycznej odpowiedzialności za stan środowiska naturalnego, związanej z prowadzoną działalnością agroturystyczną.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Biometeorologia w turystyce i rekreacji

Cel kształcenia: zaznajomienie z podstawowym zakresem wiedzy obejmującej procesy i zjawiska meteorologiczne i klimatologiczne oraz wykazanie ich wpływu na organizm człowieka w aspekcie korzystania z różnych form turystyki i rekreacji.

Treści merytoryczne: poznanie przyrządów i metodyki pomiarów promieniowania słonecznego, usłonecznienia i oświetlenia; temperatury powietrza i gleby; opadów atmosferycznych; metody obliczania wartości parametrów meteorologicznych związane z energią promieniowania słonecznego, temperaturą powietrza i gleby, wskaźnikami zawartości pary wodnej w powietrzu, ciśnieniem atmosferycznym; opadami atmosferycznymi; warunki meteorologiczne dla potrzeb turystyki, biometeorologia sportu wyczynowego, wykorzystanie biometeorologii w planowaniu przestrzennym, metody oceny bioklimatu dla lokalizacji uzdrowisk, bioklimat miast, antropogeniczne przemiany klimatu polski i świata; wprowadzenie do podstaw meteorologii, biometeorologii i klimatologii; procesy kształtujące pogodę: promieniowanie elektromagnetyczne, termika troposfery, wilgotność powietrza, ciśnienie atmosferyczne i wiatry, opady i osady; cyrkulacja globalna atmosfery kształtowanie klimatu Europy i Polski; wpływ warunków meteorologicznych na organizm, bodźce termiczne, wilgotnościowe, radiacyjne, mechaniczne i ciśnienia; procesy przystosowawcze organizmu człowieka do warunków klimatycznych; człowiek i rytmy biologiczne w różnych skalach czasowych; meteoropatologia; meteorotropowe sytuacje pogodowe; dolegliwości i choroby meteorotropowe; synoptyka meteorologiczna i biosynoptyka; klasyfikacje pogody i regiony bioklimatyczne Polski; mikroklimat i topoklimat terenów rekreacyjnych; mikroklimat pomieszczeń do pracy i wypoczynku; klimat miasta. wykorzystanie klimatologii w rolnictwie, agrometeorologia; oceny warunków klimatycznych dla celów rekreacji i lecznictwa uzdrowiskowego; współczesne zmiany klimatu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ klimatu, zmian pogody oraz fizyczno-chemicznych zjawisk atmosferycznych na kondycję i zdrowie człowieka; oddziaływanie zespołów naturalnych bodźców bioklimatycznych i zanieczyszczeń atmosfery na organizm zdrowego człowieka; prawidłowości dotyczące zjawisk kształtujących topo- i mikroklimat oraz metody pomiarów podstawowych parametrów meteorologicznych.

Umiejętności (potrafi): korzystać ze źródeł danych meteorologicznych i oceniać przewidywania warunków pogodowych na ich podstawie; rozpoznawać i ocenić zjawiska klimatyczne i pogodowe wpływające na ocenę warunków topo- i mikroklimatycznych dla celów praktycznych związanych z organizacją turystyki i rekreacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): określania roli warunków meteorologicznych w kształtowaniu samopoczucia i zdrowia ludzkiego; oceny i wdrażania zachowań prozdrowotnych poszczególnych osób i całego społeczeństwa m.in. w celu ograniczenia negatywnego wpływu czynników meteorologicznych na organizm ludzki.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

3. Dziedzictwo kulinarne

Cel kształcenia: zapoznanie z ochroną i systemami jakości żywności tradycyjnej. Przekazanie wiedzy o oryginalnych, regionalnych produktach żywnościowych oraz polskich i europejskich szlakach kulinarnych.

Treści merytoryczne: tradycja, pochodzenie oraz historia wybranych produktów regionalnych w Polsce; systemy jakości żywności tradycyjnej i regionalnej; jakość zdrowotna produktów tradycyjnych i regionalnych; rozwój produkcji tradycyjnej żywności w oparciu o lokalne surowce z wykorzystaniem tradycyjnych metod; lokalne produkty żywnościowe jako element rozwoju turystyki regionów Polski; polskie i europejskie szlaki kulinarne; specyfika polskiej kuchni tradycyjnej - najważniejsze polskie produkty spożywcze; kuchnia i kultura stołu podstawą rozwoju cywilizacyjnego i życia społeczeństwa; dziedzictwo kulinarne elementem atrakcyjności turystycznej i jeden z przejawów tożsamości narodowej; szlaki kulinarne, muzea jako innowacja regionalnej oferty turystycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): lokalne surowce i produkty regionalne w kontekście rozwoju turystyki oraz problematykę jakości i bezpieczeństwa sanitarnego produktów tradycyjnych i regionalnych.

Umiejętności (potrafi): rozwijać produkcję tradycyjnej żywności w oparciu o lokalne zasoby surowców z wykorzystaniem tradycyjnych metod oraz doskonalić swoje umiejętności w zakresie produkcji żywności tradycyjnej poprzez samokształcenie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): postępowania zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz podnoszenia swoich kompetencji zawodowych przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Ekonomika turystyki i rekreacji

Cel kształcenia: poznanie podstawowych pojęć z zakresu ekonomiki turystyki i rekreacji oraz jej roli i miejsca w gospodarce.

Treści merytoryczne: gospodarka i przemysł turystyczny; rynek, popy i podaż turystyczna oraz rekreacyjna; konsumpcja, ceny usług oraz jakość usług w turystyce i rekreacji; przedsiębiorstwo turystyczne i rekreacyjne; analiza i zarządzanie finansami przedsiębiorstwa turystycznego; podstawy marketingu w turystyce; rola państwa w turystyce i rekreacji; źródła finansowania sektora turystycznego; mnożnik turystyczny i rachunek satelitarny; współpraca międzynarodowa w gospodarce turystycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę turystyki i rekreacji w rozwoju gospodarczym, regionalnym i lokalnym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać podstawową wiedzę ekonomiczną do analizy i interpretacji sytuacji na rynku usług turystycznych i rekreacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny wpływu turystyki i rekreacji na planowanie rozwoju regionalnego i lokalnego, wzrost gospodarczy oraz środowisko społeczno-kulturowe i przyrodnicze.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Geografia społeczno-ekonomiczna

Cel kształcenia: przedstawienie charakterystyki działów geografii społeczno-ekonomicznej oraz podstawowych metod ich prezentacji przestrzennej z uwzględnieniem problemów integracji ekonomicznej współczesnego świata i Europy.

Treści merytoryczne: analiza porównawcza struktury demograficznej wybranego obszaru; oddziaływanie warunków przyrodniczych i społeczno-ekonomicznych na zróżnicowanie wybranego elementu struktury przestrzennej rolnictwa; czynniki lokalizacji przemysłu –

analiza na przykładzie wybranej branży; delimitacja uwarunkowań przyrodniczych i poza przyrodniczych dla rozwoju turystyki na przykładzie wybranego obszaru; określenie poziomu rozwoju społeczno-ekonomicznego dla wybranego obszaru; podstawy teoretyczno-metodologiczne geografii ekonomicznej; system: środowisko przyrodnicze – człowiek; współczesny polityczno-ekonomiczny podział świata; rozwój demograficzno-społeczny i kulturalny ludności; struktura funkcjonalno-przestrzenna osadnictwa; lokalizacja rolnictwa i gospodarki żywnościowej; lokalizacja górnictwa i przemysłu; infrastruktura komunikacyjna; zagospodarowanie turystyczne; handel międzynarodowy; integracja polityczna i ekonomiczna świata.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia z zakresu geografii społeczno-ekonomicznej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę w zakresie geografii społeczno-ekonomicznej oraz realizować potrzebę i zasady samokształcenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się i podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Geografia turystyczna

Cel kształcenia: zapoznanie z regionalizacją turystyczną świata, ze szczególnym uwzględnieniem: charakterystyki regionów turystycznych pod względem cech środowiska przyrodniczego, atrakcyjności dziedzictwa kulturowego, zasobności bazy materialnej turystyki oraz innych czynników determinujących rozwój różnych form turystyki.

Treści merytoryczne: zapoznanie się z podstawowymi źródłami informacji turystycznej, w tym mapami ogólnie geograficznymi, turystycznymi i danymi statystycznymi oraz wykorzystanie ich w turystyce charakterystyka walorów i ruchu turystycznego w wybranych krajach świata geografia turystyczna - specyfika i miejsce w naukach geograficznych; zasady regionalizacji turystycznej i systemy proponowane przez różnych autorów; wielkie regiony turystyczne świata; przegląd regionów turystycznych ze szczególnym uwzględnieniem cech środowiska przyrodniczego, atrakcyjności dziedzictwa kulturowego, zasobności bazy materialnej turystyki oraz innych czynników determinujących rozwój różnych form turystyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu geografii turystycznej oraz zasady regionalizacji turystycznej i regiony turystyczne Polski i świata.

Umiejętności (potrafi): charakteryzować regiony turystyczne ze szczególnym uwzględnieniem cech środowiska przyrodniczego, atrakcyjności dziedzictwa kulturowego, zasobności bazy materialnej turystyki oraz innych czynników determinujących rozwój różnych form turystyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kreatywnego łączenia informacji z zakresu wiedzy o środowisku przyrodniczym i antropogenicznym z wiedzą z zakresu turystyki i rekreacji, a także do wrażliwej reakcji na zagrożenia środowiska związane z rozwojem ruchu turystycznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Gry i zabawy rekreacyjne

Cel kształcenia: dostarczenie wiedzy oraz praktycznych umiejętności taktyczno-technicznych w zakresie gier i zabaw rekreacyjnych, a także nabycie umiejętności organizowania

i prowadzenia animacji rekreacyjnej poprzez gry i zabawy.

Treści merytoryczne: teoretyczne aspekty gier i zabaw rekreacyjnych: pochodzenie gier i zabaw, definicje, cechy i funkcje gier i zabaw, ich znaczenie, podział gier i zabaw; gry i zabawy rekreacyjne: techniki, taktyka i przepisy wybranych gier drużynowych; sprzęt wykorzystywany w grach rekreacyjnych. gry i zabawy rekreacyjne: integracyjne, bieżne, kopne, rzutne, w wodzie, koordynacyjne, z tańcem i śpiewem, na lodowisku, na śniegu, terenowe, zabawa andrzejkowa, zabawa karnawałowa, gra w kręgle.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy skłaniające do uczestnictwa w grach i zabawach rekreacyjnych oraz potrzeby rekreantów, a także wpływ określonych gier i zabaw na szeroko rozumiane zdrowie ich uczestników i potrafi wykorzystać tę wiedzę do promocji zdrowego stylu życia oraz troski o środowisko.

Umiejętności (potrafi): umiejętnie posługiwać się wybranymi przyrządami i przyborami niezbędnymi w niektórych zabawach; wykorzystać umiejętności ruchowe w zakresie różnych zabaw i gier rekreacyjnych; zaplanować, zrealizować i ocenić różne rodzaje imprez turystycznych i rekreacyjnych z uwzględnieniem cech psychofizycznych i społecznych klientów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): umiejętnego rozpoznawania i rozumienia motywów uczestnictwa ludzi w zajęciach z wykorzystaniem gier i zabaw rekreacyjnych i troski o zaspokojenie związanych z nimi potrzeb; przyjęcia pełnej odpowiedzialności za przygotowanie i realizację zajęć rekreacyjnych zgodnie z oczekiwaniem klientów; kreatywnego prowadzenia animacji rekreacyjnej samodzielnie i w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Hotelarstwo i gastronomia

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych pojęć z zakresu hotelarstwa i gastronomii.

Treści merytoryczne: kategoryzacja i standardy świadczenia usług hotelarskich; kształtowanie oferty usług hotelarskich oraz dopasowywanie ich do potrzeb klientów; zakłady gastronomiczne oraz opracowywanie oferty usług gastronomicznych dla wybranych rodzajów imprez turystycznych; organizacja przyjęć okolicznościowych i konferencji. turystyczne szlaki i festiwale kulinarne; historia hotelarstwa; podstawowe pojęcia z zakresu hotelarstwa; charakterystyka rodzajowa i kategoryzacja obiektów hotelarskich; podział i charakterystyka usług hotelarskich; klasyfikacja działalności gastronomicznej; organizacja i technika obsługi

konsumenta; przyjęcia okolicznościowe – zasady planowania i organizacji; organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstw hotelarskich; zarządzanie jakością w hotelarstwie i gastronomii; systemy, łańcuchy i sieci hotelowe; nowe tendencje w rozwoju usług hotelarskich, timesharing. kodeks etyki hotelarza; komunikacja niewerbalna; odpowiedzialność hotelarza; Karta Frankfurcka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy w przedsiębiorstwach hotelarsko-gastronomicznych; podstawowe pojęcia z zakresu hotelarstwa i gastronomii; zasady funkcjonowania działalności hotelarskiej i gastronomicznej oraz jej uwarunkowania; rodzaje i zastosowanie podstawowych produktów spożywczych.

Umiejętności (potrafi): opracować ofertę usług hotelarskich i gastronomicznych; dostosować oferty usług hotelarskich i gastronomicznych do potrzeb klientów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjmowania postawy zawodowej opartej na otwartości i wrażliwości na potrzeby klientów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Krajoznawstwo

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy na temat podstawowych elementów krajoznawczych w oparciu o współczesne metody badawcze oraz poznanie najważniejszych walorów krajoznawczych Polski, a także uzyskanie umiejętności dotyczących wykorzystania tych walorów dla rozwoju turystyki.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia związane z krajoznawstwem. walory krajoznawcze wybranych regionów Polski; walory krajoznawcze Warmii i Mazur oraz możliwości zastosowania w/w walorów dla celu rozwoju turystyki na danym obszarze recepcyjnym; kształcenie umiejętności rozpoznawania podstawowych walorów krajoznawczych poszczególnych regionów Polski - praca z mapami; pojęcie krajoznawstwa i jego rola we współczesnym społeczeństwie; zarys historii krajoznawstwa w Polsce; działalność krajoznawcza jej formy i kierunki; metodyka krajoznawstwa: sposoby i środki upowszechniania krajoznawstwa; metoda inwentaryzacji krajoznawczej; metodyka krajoznawstwa: organizowanie i programowanie krajoznawstwa turystycznego; walory turystyczne i krajoznawcze Polski; dziedzictwo: pojęcie, interpretacje, udostępnianie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu krajoznawstwa i walorów

krajoznawczych różnych regionów Polski.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę z zakresu krajoznawstwa do planowania i realizowania imprez turystycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kreatywnego łączenia informacji z zakresu wiedzy o środowisku przyrodniczym i antropogenicznym z wiedzą z zakresu turystyki i rekreacji, posiadając świadomość dziedzictwa kulturowego regionu i akceptując je.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Marketing i analiza rynku usług turystycznych

Cel kształcenia: przedstawienie istoty i znaczenia marketingu w turystyce oraz zaprezentowanie sposobu planowania i wykorzystania przez przedsiębiorstwo głównych narzędzi marketingowych, tj. produktu, cen, sprzedaży i promocji usług turystycznych, a także marketingowego kształtowania personelu przedsiębiorstwa turystycznego.

Treści merytoryczne: zasady planowania marketingowego; planowanie marketingowe a plan marketingowy; proces planowania marketingowego; znaczenie badań marketingowych dla opracowania planu marketingowego; analiza SWOT; wyznaczanie celów marketingowych i oczekiwanych wyników; strategie marketingowe i programy działania w turystyce i rekreacji; pisanie planów marketingowych; obszary badań rynkowych i marketingowych; źródła informacji o rynku turystycznym; procedura badania rynku turystycznego; proces doboru próby; techniki doboru losowego; techniki doboru nielosowego; badania ankietowe; badanie zachowania konsumentów na rynku usług turystycznych (preferencji, motywów podróżowania, struktury wydatków na usługi turystyczne; istota i znaczenie marketingu w turystyce i rekreacji, kompleks potrzeb turystycznych; przedsiębiorstwo turystyczne w otoczeniu; istota produktu turystycznego i jego unikalne cechy; rodzaje produktów turystycznych; struktura marketingowa produktu; cykl życia produktu; cena jako składnik kompozycji marketingowej przedsiębiorstw turystycznych; strategia dystrybucji na rynku usług turystycznych i rekreacyjnych; strategia promocji na rynku usług turystycznych i rekreacyjnych: (reklama, public relations, znak firmowy, oferty last minute, study tours, targi turystyczne, katalog, ulotka, strona internetowa jako główne formy marketingu turystycznego).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady planowania marketingowego i pisania planów marketingowych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu turystyki i rekreacji do napisania planu marketingowego; wykorzystać podstawowe narzędzia marketingowe przy

obsłudze klientów; korzystać biegle z różnych źródeł informacji przy tworzeniu strategii promocji na rynku usług turystycznych z zachowaniem praw własności intelektualnej; fachowo obsługiwać klientów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prowadzenia działalności marketingowej z uwzględnieniem społecznej, zawodowej i etycznej odpowiedzialności za stan środowiska naturalnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Mikrobiologia sanitarna w turystyce

Cel kształcenia: poznanie drobnoustrojów stwarzających zagrożenia dla ludzi w pomieszczeniach domowych oraz środowiskach naturalnych wykorzystywanych do celów rekreacyjnych, a także zasad monitoringu sanitarnego i nabycie umiejętności interpretacji na tej podstawie bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego wody pitnej, powietrza wewnętrznego oraz oczyszczonych ścieków.

Treści merytoryczne: izolacja drobnoustrojów z różnych środowisk naturalnych oraz ze skóry (rąk), śluzówek człowieka; ocena ich bioróżnorodności (obserwacje makroskopowe i mikroskopowe), skuteczności działania środków dezynfekcyjnych, antybiotykooporności. poznanie zasad identyfikacji bakterii chorobotwórczych stwarzających najczęstsze zatrucia pokarmowe (*salmonella* spp.); ocena mikrobiologiczna jakości powietrza pomieszczeń użytkowanych do celów agroturystycznych; transmisja drobnoustrojów chorobotwórczych (bakterii, wirusów i grzybów oraz pierwotniaków) w środowiskach naturalnych wykorzystywanych do celów rekreacyjnych. podstawowe wiadomości z mikrobiologii lekarskiej, drogi zakażenia, egzo- i endotoksyny, nowe patogeny. sanitarno-bakteriologiczna jakość wód wykorzystywanych do celów rekreacyjnych (kąpieliska, baseny); ocena bezpieczeństwa mikrobiologicznego wody ujmowanej do celów gospodarczych w obiektach agroturystycznych; zanieczyszczenia mikrobiologiczne powietrza wewnątrz pomieszczeń mieszkalnych o różnej użyteczności; sanitarno-bakteriologiczne aspekty oczyszczania ścieków w oczyszczalniach przydomowych gospodarstw agroturystycznych; mechanizm działania środków dezynfekcyjnych na drobnoustroje.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy wiedzy na temat mikroorganizmów obecnych w środowiskach wykorzystywanych dla celów rekreacyjnych.

Umiejętności (potrafi): wykonać w terenie lub laboratorium proste analizy związane

z monitoringiem sanitarnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wspierania się wiedzą i pomocą innych specjalistów przy rozwiązywaniu pojawiających się problemów związanych z zanieczyszczeniem sanitarnym obiektów turystyczno-rekreacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Obsługa ruchu turystycznego

Cel kształcenia: dostarczenie podstawowej wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu obsługi ruchu turystycznego w instytucjach do tego przeznaczonych.

Treści merytoryczne: ogólne zasady obsługi ruchu turystycznego i etyka zawodu; zasady obsługi klienta i komunikowania się z klientem; organizacja działalności w sektorze usług turystycznych - rejestracja działalności; zakładanie i struktura biura podróży - papier firmowy, logo firmy związane z charakterem działalności oraz struktura biura uzależniona od zakresu działalności; współpraca podmiotów z usługodawcami - zasady zamawiania usług częściowych; zasady organizacji imprez autokarowych; zasady planowania i programowania imprez turystycznych; zasady kalkulacji i rozliczania imprez turystycznych; przygotowanie imprezy zamawianej i imprezy własnej; podstawowe pojęcia z zakresu obsługi ruchu turystycznego; etyka zawodu; charakterystyka rynku usług i podmiotów branży turystycznej; organizacja i struktura biura podróży; zasady współpracy z usługodawcami. usługa transportowa; kalkulacja kosztów usługi transportowej; teoria planowania, organizacji i realizacji imprez turystycznych; kalkulacja imprezy turystycznej; rozliczanie imprez turystycznych; produkt turystyczny biura podróży.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania podmiotów w branży turystycznej oraz ich działalności w zakresie organizacji i obsługi ruchu turystycznego.

Umiejętności (potrafi): rozwiązywać problemy uczestników ruchu turystycznego oraz dobierać sposób obsługi w zależności od profilu, oczekiwań i zapotrzebowania klientów; porozumiewać się z klientami oraz współpracującymi instytucjami; projektować program imprezy turystycznej korzystając z wcześniej zdobytej wiedzy z zakresu turystyki i rekreacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kreatywności w formułowaniu propozycji dla uczestników ruchu turystycznego oraz w kontaktach z nimi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

13. Ochrona przyrody i bioróżnorodności

Cel kształcenia: zapoznanie z różnorodnością gatunkową flory i fauny, jej zagrożeniami i metodami ochrony.

Treści merytoryczne: różnorodność biologiczna wybranych ekosystemów; gatunki roślin i zwierząt cenne oraz rzadkie, które podlegające ochronie; antropogeniczne zagrożenia flory i fauny; zasady prowadzenia działalności gospodarczej ze szczególnym uwzględnieniem działalności turystycznej na obszarach Natura 2000; możliwości rozwoju turystyki na obszarach Natura 2000; definicja i znaczenie bioróżnorodności; różnorodność biologiczna jako podstawowy cel ochrony; czynniki ograniczające różnorodność biologiczną na globie ziemskim; rola usług ekosystemowych i ich aktualny stan zachowania; regulacje prawne; formy ochrony przyrody (ochrona gatunkowa, rezerwaty przyrody, parki narodowe, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, pomniki przyrody, użytki ekologiczne, stanowiska dokumentacyjne); koncepcja Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000; system obszarów chronionych sieci Natura 2000 w Polsce i Europie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnorodność gatunkową wybranych ekosystemów; podstawowe usługi ekosystemowe i ich znaczenie dla człowieka; znaczenie polskich i europejskich uregulowań prawnych w ochronie przyrody i różnorodności biologicznej; zagrożenia flory i fauny oraz siedlisk przyrodniczych oraz wskazuje metody ochrony.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić obserwacje w terenie i rozpoznać negatywne oddziaływania człowieka na przyrodę oraz analizować wpływ różnych form turystyki na środowisko przyrodnicze i ocenić wyrządzone szkody.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wnioskowania w zakresie relacji między wyczerpywaniem się zasobów naturalnych regionu a ubożeniem jego walorów turystycznych, a także do oceny znaczenia kształtowania oferty turystycznej przyjaznej środowisku oraz akceptacji ograniczeń w działalności branży turystycznej, wynikającej z zasad ochrony przyrody.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

14. Organizacja i zarządzanie turystyką i rekreacją

Cel kształcenia: zapoznanie z teorią organizacji i zarządzania w turystyce i rekreacji w zakresie pozwalającym na identyfikację i rozwiązywanie problemów w tym obszarze oraz wykształcenie umiejętności oraz nawyków organizacyjnego myślenia i działania.

Treści merytoryczne: istota i przedmiot nauki o organizacji. istota i zasady sprawnego zarządzania turystyką i rekreacją; współczesne koncepcje zarządzania turystyką i rekreacją; przedsiębiorstwo turystyczne w systemie gospodarki; marketing w turystyce i rekreacji; zarządzanie zasobami ludzkimi w turystyce i rekreacji; produkt przedsiębiorstwa turystycznego; zarządzanie organizacjami turystyczno - rekreacyjnymi (planowanie, organizowanie, przewożenie i kontrolowanie); analiza SWOT przedsiębiorstwa turystycznego; misja i wizja przedsiębiorstwa turystycznego; motywacyjne formy organizacji pracy; rozpiętość kierowania w organizacjach turystyczno-rekreacyjnych; władza i sposoby korzystania z niej; przywództwo i style kierowania; systemy motywacyjne w przedsiębiorstwach turystycznych; etapy procesu kontroli oraz jej rodzaje; podejmowanie decyzji menedżerskich w przedsiębiorstwach turystycznych,

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady zarządzania organizacjami turystyczno-rekreacyjnymi oraz funkcjonowania i prowadzenia przedsiębiorstwa turystycznego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu turystyki i rekreacji do analizy SWOT przedsiębiorstwa turystycznego oraz kierować przedsiębiorstwem turystycznym i zasobami ludzkimi z uwzględnieniem cech psychofizycznych i społecznych klientów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania motywów uczestnictwa w różnych formach turystyki oraz zarządzania turystyką i rekreacją w taki sposób, aby zaspokajać potrzeby i oczekiwania klientów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

15. Pilotaż wycieczek krajowych i zagranicznych

Cel kształcenia: dostarczenie najważniejszych informacji na temat pracy pilota wycieczek krajowych i zagranicznych.

Treści merytoryczne: baza noclegowa i zasady współpracy pomiędzy pilotem i obsługą; baza gastronomiczna i zasady współpracy między pilotem a obsługą; zasady kontaktowania się z organizatorem wycieczek; specyfika grupy przyjazdowej; charakterystyka grupy wyjazdowej przypadkowego składu i grupy towarzyskiej; animacja grupy; różnice w pracy z grupą pobytową i objazdową; przyjmowanie i załatwianie reklamacji turystów; elementarne zasady profesjonalnej obsługi klientów; możliwości zmiany programu imprez turystycznych; praca kierowcy i autokaru; pilot w świetle prawa polskiego i Unii Europejskiej; prawa i obowiązki

pilota wycieczek; odpowiedzialność prawna pilota i organizatora imprezy turystycznej; cechy psychofizyczne pilota; program osobistego rozwoju pilota; etyka pracy pilota w świetle przepisów i norm prawa zwyczajowego; umiejętność panowania nad emocjami; asertywność i empatia jako podstawowe cechy osobowości pilota; techniki negocjacyjne przydatne w pracy pilota; konflikty występujące w grupie wycieczkowej; źródła i objawy stresu w czasie trwania imprezy turystycznej; podstawy komunikowania się pilota wycieczek z grupą; procesy socjologiczne zachodzące w grupie wycieczkowej; metodyka przygotowania się pilota do prowadzenia grupy; opracowanie warsztatu źródłowego pilota.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową charakterystykę uczestników imprez turystycznych oraz mechanizmy skłaniające ludzi do uczestnictwa w określonych rodzajach turystyki; sposób komunikowania się z grupą turystyczną; zasady prawidłowej współpracy z kontrahentami; zasady etyczne obowiązujące pilota wycieczek; zasady bezpiecznego pilotowania różnych grup turystycznych; działania wynikające z zapobiegania narażania uczestników imprezy turystycznej na sytuacje zagrażające ich zdrowiu i życiu; zasady zachowania się w sytuacjach niebezpiecznych dla uczestników imprezy turystycznej, chroniąc ich życie i zdrowie.

Umiejętności (potrafi): pilotować imprezy turystyczne o wybranych charakterze, dla różnych grup klientów, zarówno indywidualnych jak i grupowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): umiejętnego rozpoznawania i rozumienia motywów uczestników pilotowanych przez siebie imprez turystycznych oraz troski o zaspokojenie potrzeb turystycznych uczestników pilotowanej przez niego grupy turystycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

16. Pływanie z elementami treningu sportowego

Cel kształcenia: przekazanie wiadomości dotyczących wpływu ćwiczeń w wodzie na organizm człowieka oraz sposobów podtrzymania zdrowia i sprawności fizycznej, a także opanowanie umiejętności ruchowych i doskonalenie techniki pływania z wykorzystaniem technik treningowych.

Treści merytoryczne: nauka i doskonalenie umiejętności technicznych w dyscyplinie pływania; podnoszenie sprawności fizycznej; przekazywanie wiedzy na temat przepisów sportu pływackiego oraz korzyści zdrowotnych w wynikających z uprawiania pływania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę prowadzenia zajęć w wodzie oraz główne zasady

bezpieczeństwa, obowiązujące na obiektach pływalni i przepisy związane z aktywnością pływacką.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać umiejętności ruchowe przydatne w podnoszeniu sprawności fizycznej w rekreacyjnym i sportowym uprawianiu dyscypliny pływania oraz bezpiecznie korzystać z obiektów pływalni i sprzętu pływackiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności pływackich oraz współdziałania z innymi uczestnikami zajęć pływackich, a także łatwej komunikacji oraz odpowiedzialności za wykonywanie wyznaczonych zadań.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Podstawy rachunkowości i finansów

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zjawiskami, mechanizmami i prawidłowościami zachodzącymi w „świecie” finansów i rachunkowości, ze szczególnym uwzględnieniem przedsiębiorstwa turystycznego.

Treści merytoryczne: podstawowe kategorie finansowe i ich systematyka; budżet państwa – istota, cechy, funkcje, analiza; źródła dochodów publicznych; wydatki publiczne; istota i funkcje budżetu gminy; struktura i dynamika dochodów oraz wydatków budżetowych (studium przypadku); usługi komercyjne banków depozytowo-kredytowych; rodzaje czynności bankowych; zmienna wartość pieniądza w czasie; rachunek odsetek prostych i złożonych; efektywna stopa procentowa; charakterystyka środków gospodarczych; źródła pochodzenia majątku przedsiębiorstwa; podstawowe sprawozdania finansowe i ich wstępna analiza; funkcjonowanie kont bilansowych i niebilansowych; podstawowe kategorie zjawisk finansowych i ich systematyka; cechy, klasyfikacje i funkcje finansów; system finansowy w państwie i gospodarce; struktura podmiotowa systemu finansowego; pojęcie i formy publicznej gospodarki finansowej; budżet państwa i jednostek samorządów terytorialnych; dochody i wydatki publiczne; polski system podatkowy; klasyfikacja budżetowa; procedury i zasady budżetowe; gospodarka finansowa podmiotów gospodarczych (ze szczególnym uwzględnieniem przedsiębiorstw turystycznych); wartość pieniądza w czasie (wartość przyszła i teraźniejsza); sektor bankowy w Polsce; bankowość centralna; rynki finansowe – pojęcie, rodzaje; rynki pieniężne i kapitałowe (rynek akcji i obligacji); rynki terminowych instrumentów finansowych; istota rachunkowości; charakterystyka sprawozdań finansowych; zasoby majątkowe, kapitały własne i zobowiązania podmiotów gospodarczych; treść i układ bilansu; konta księgowe; wynik finansowy; podstawy rachunkowości w przedsiębiorstwie

turystycznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu finansów i rachunkowości, a w szczególności gospodarki finansowej przedsiębiorstwa turystycznego oraz zasady funkcjonowania instytucji finansowych i systemu bankowego w Polsce.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią naukową opisującą zjawiska finansowe oraz wyszukiwać i prezentować informacje dotyczące systemu finansowego w państwie i gospodarce.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy samodzielnej i zespołowej oraz przedsiębiorczego myślenia i działania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

18. Podstawy rekreacji i organizacja czasu wolnego

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy o znaczeniu czasu wolnego i rekreacji w życiu współczesnego człowieka, ich uwarunkowaniach, środowiskach wychowania do rekreacji. Zapoznanie z zasadami organizacji i prowadzenia zajęć kulturalno-rozrywkowych i sportowo-rekreacyjnych.

Treści merytoryczne: podstawowe akty prawne obowiązujące w rekreacji; aktywność rekreacyjna różnych grup społecznych; ogniwa rekreacji, programowanie zajęć rekreacyjnych; założenia i determinanty metodyczne oraz dawkovanie ćwiczeń i obciążeń. metodyka i organizacja oceny efektów rekreacji; imprezy rekreacyjne – zasady organizacji i obsługi; metody, formy i środki rekreacji oraz zasady dydaktyczno-wychowawcze; bezpieczeństwo na zajęciach rekreacyjnych; baza materialna rekreacji oraz warunki realizacji zajęć rekreacyjnych; patologiczne zachowania dzieci i młodzieży w czasie wolnym; zapobieganie przejawom niewłaściwego spędzania czasu wolnego; rodzina jako środowisko wychowania do czasu wolnego; funkcje szkoły w promowaniu racjonalnego spędzania czasu wolnego; pozaszkolne organizacje jako instytucje wychowania do wczasów; absolwent kierunku turystyka i rekreacja jako animator czasu wolnego; podstawowe pojęcia z zakresu rekreacji; zarys dziejów rekreacji; sektory organizacji rekreacji w Polsce i w wybranych krajach; biologiczne podstawy rekreacji; psychologia rekreacji. praca zawodowa a rekreacja; bariery ograniczające aktywność rekreacyjną społeczeństwa; czynniki rozwoju współczesnej rekreacji; środowiska i placówki wychowania do rekreacji; kształtowanie postaw wobec rekreacji; czas wolny – definiowanie, koncepcje czasu wolnego; znaczenie wychowawcze, zdrowotne i kulturotwórcze czasu

wolnego; historia czasu wolnego w dziejach ludzkości; bariery i ograniczenia w dostępie do czasu wolnego; budżet czasu wolnego i sposoby jego badania; współczesne formy spędzania czasu wolnego; rola instytucji kulturalnych w zagospodarowaniu czasu wolnego; środowisko lokalne w kształtowaniu modelu spędzania czasu wolnego; problemy czasu wolnego osób niepełnosprawnych, w wieku podeszłym i starszym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię dotyczącą czasu wolnego, rekreacji i aktywności fizycznej oraz zasady planowania i prowadzenia zajęć rekreacyjnych i oceny stanu zdrowia.

Umiejętności (potrafi): analizować i interpretować bieżącą sytuację na rynku usług rekreacyjnych z wykorzystaniem wiedzy teoretycznej z zakresu rekreacji oraz powiązanych dyscyplin; planować, przeprowadzać oraz ocenić imprezy rekreacyjne, z uwzględnieniem cech psychofizycznych i społecznych uczestników; zidentyfikować potrzeby i motywy uczestnictwa w rekreacji różnych grup społecznych oraz stworzyć dla nich ofertę zajęć czasu wolnego, porozumiewa się ze specjalistami w swojej dziedzinie, jak i z laikami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kreatywnego łączenia informacji z zakresu wiedzy o środowisku przyrodniczym i antropogenicznym z wiedzą z zakresu rekreacji oraz do prowadzenia animacji rekreacyjnej samodzielnie i w zespole, przy zrozumieniu potrzeb uczestników w zakresie aktywnych form spędzania czasu wolnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

19. Podstawy turystyki

Cel kształcenia: poznanie podstawowych zagadnień dotyczących turystyki i zjawisk z nią związanych; zapoznanie ze słownictwem niezbędnym do opisu zagadnień z obszaru turystyki i krajoznawstwa.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia związane z turystyką; klasyfikacja zjawisk w turystyce; charakterystyka podstawowych form i rodzajów turystyki; struktura aktywności turystycznej ludności; praktyczne poznanie wybranych rodzajów turystyki; zarys dziejów turystyki w Polsce i na świecie; uwarunkowania rozwoju turystyki; wpływ turystyki na człowieka oraz środowisko przyrodnicze, społeczno-kulturowe, gospodarcze; eufunkcje i dysfunkcje turystyki; typologia turystów; motywy i potrzeby uprawiania turystyki; organizacja turystyki w Polsce i na świecie; metody stosowane w badaniach zagadnień turystycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementarną terminologię z zakresu turystyki oraz kryteria klasyfikujące zjawiska w turystyce oraz ich znaczenie dla organizacji ruchu turystycznego; podstawowe formy i rodzaje turystyki oraz mechanizmy skłaniające ludzi do uczestnictwa w określonych rodzajach turystyki; wpływ turystyki na gospodarkę, środowisko społeczno-kulturowe oraz przyrodnicze.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu turystyki oraz powiązanych dyscyplin do analizy i interpretacji bieżącej sytuacji na rynku usług turystycznych. *Kompetencje społeczne (jest gotów do):* analizy pozytywnych i negatywnych konsekwencji rozwoju turystyki oraz motywów uczestnictwa ludzi w różnych formach turystyki.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

20. Praca licencjacka

Cel kształcenia: poznanie i krytyczna analiza wiedzy z zakresu studiowanego kierunku; nabycie umiejętności definiowania problemu analitycznego lub badawczego; korzystania z narzędzi i metod badawczych oraz analitycznych służących praktycznej realizacji tematu; doskonalenie umiejętności opracowywania wyników badań i analiz oraz przeglądu literatury fachowej; nabycie świadomości odpowiedzialności za pracę własną, podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych.

Treści merytoryczne: praca indywidualna we własnym zakresie pod nadzorem opiekuna pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody statystyczne i analityczne służące do opisu zjawisk i procesów związanych z turystyką, zachodzących w gospodarce i w środowisku przyrodniczym w zakresie niezbędnym do przygotowania pracy licencjackiej.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią naukową w pracy licencjackiej oraz przygotować wystąpienie ustne dotyczące pracy; precyzyjnie porozumiewać się z różnymi podmiotami, w formie werbalnej, pisemnej i graficznej, w celu uzyskania informacji niezbędnych do napisania pracy licencjackiej; wykonać proste zadania badawcze związane z pisaną pracą dyplomową oraz zinterpretować wyniki wyciągnąć wnioski; zidentyfikować wady i zalety podejmowanych badań, mających na celu rozwiązanie problemu postawionego w pracy licencjackiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się i podnoszenia kompetencji w zakresie

prostych badań związanych z turystyką i rekreacją.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa

21. Przedmiot do wyboru: blok kulturowo-turystyczny I

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy z zakresu historii architektury i sztuki oraz geografii turystycznej i krajoznawstwa wraz z umiejętnością wykorzystania jej przy organizacji różnych form turystyki.

Treści merytoryczne: cel, motywy uprawiania, zasady organizacji i realizacji oraz rozwoju różnych form turystyki kulturowej i przyrodniczej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy wiedzy z zakresu historii architektury i sztuki oraz geografii turystycznej i krajoznawstwa.

Umiejętności (potrafi): korzystać na poziomie podstawowym z dostępnych źródeł informacji z zakresu turystyki i rekreacji oraz dyscyplin pokrewnych w języku ojczystym i wybranym języku obcym nowożytnym, z zachowaniem praw własności intelektualnej w celu rozwiązania konkretnego problemu lub zadania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kreatywnego łączenia informacji z zakresu wiedzy o środowisku przyrodniczym i antropogenicznym z wiedzą z zakresu turystyki i rekreacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

22. Przedmiot do wyboru: blok kulturowo-ruralistyczny

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy z zakresu turystyki na obszarach wiejskich, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów kulturowych wraz z umiejętnością wykorzystania jej przy organizacji różnych form turystyki wiejskiej.

Treści merytoryczne: kulturowe, społeczne i ekonomiczne implikacje rozwoju turystyki na obszarach wiejskich; prowadzenie agroturystycznego gospodarstwa rolnego; możliwości tworzenia produktu turystycznego z wykorzystaniem kulturowych walorów turystycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia związane z prowadzeniem działalności w zakresie turystyki wiejskiej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę w zakresie niezbędnym do planowania i realizowania działalności turystyczno-rekreacyjnej na obszarach wiejskich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): właściwej oceny oddziaływania turystyki na różne dziedziny życia człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

23. Przedmiot do wyboru: blok zdrowotno-ruchowy I

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy z zakresu oceny stanu zdrowia wraz z umiejętnością prowadzenia zajęć rekreacyjnych prowadzących do poprawy tego stanu.

Treści merytoryczne: podstawy oceny stanu zdrowia w oparciu o styl życia i umiejętności ruchowe; metodyka prowadzenia zajęć rekreacyjnych prowadzących do poprawy stanu zdrowia uczestników; umiejętności ruchowe w zakresie różnych form rekreacji fizycznej oraz posługiwanie się wybranym sprzętem sportowo-turystycznym; sposoby kreowania oraz prowadzenia animacji rekreacyjnej samodzielnie i w zespole; motywacje uczestników zajęć w zakresie aktywnych form spędzania czasu wolnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę prowadzenia zajęć rekreacyjnych i oceny stanu zdrowia oraz jego poprawy u uczestników tych zajęć.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać umiejętności ruchowe w zakresie różnych form rekreacji fizycznej oraz posługuje się wybranym sprzętem sportowo-turystycznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kreowania oraz prowadzenia animacji rekreacyjnej samodzielnie i w zespole, a także zrozumienia potrzeb rekreantów w zakresie aktywnych form spędzania czasu wolnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

24. Przedmiot do wyboru: blok promocyjno-marketingowy

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu promocji w turystyce wraz z umiejętnością analizy i interpretacji bieżącej sytuacji na rynku usług turystycznych i rekreacyjnych.

Treści merytoryczne: ocena oddziaływania turystyki na gospodarkę, środowisko społeczno-kulturowe oraz przyrodnicze; wykorzystanie wiedzy z zakresu turystyki i rekreacji do analizy i interpretacji bieżącej sytuacji na rynku usług turystycznych i rekreacyjnych; rola i sposoby promocji w turystyce; polityka turystyczna w Polsce i UE.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ turystyki na gospodarkę, środowisko społeczno-kulturowe oraz

przyrodnicze.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu turystyki i rekreacji oraz powiązanych dyscyplin do analizy i interpretacji bieżącej sytuacji na rynku usług turystycznych i rekreacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): właściwej oceny oddziaływania turystyki na różne dziedziny życia człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

25. Przedmiot do wyboru: blok sanitarno-środowiskowy

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu bezpieczeństwa sanitarnego i epidemicznego w turystyce i rekreacji oraz w środowiskach, w których zjawiska te zachodzą,

Treści merytoryczne: zagrożenia epidemiczne oraz środowiskowe w turystyce; podstawy wiedzy na temat produktów i surowców spożywczych oraz bezpieczeństwa sanitarnego żywności; ocena jakości surowców i produktów spożywczych; zachowanie bezpieczeństwa sanitarnego żywności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy wiedzy na temat środowiskowych zagrożeń epidemicznych oraz bezpieczeństwa sanitarnego żywności.

Umiejętności (potrafi): ocenić jakość surowców i produktów spożywczych oraz zachować bezpieczeństwo sanitarne żywności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z innymi specjalistami przy rozwiązywaniu pojawiających się problemów zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

26. Przedmiot do wyboru: blok ekologiczno-turystyczny I

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu znaczenia jakości środowiska dla bezpieczeństwa turystów i rekreantów oraz rozwoju ekstremalnych form turystyki.

Treści merytoryczne: wpływ działalności człowieka na zmiany i zagrożenia środowiska przyrodniczego i kulturowego; zagrożenia dla turystów ze strony środowiska przyrodniczego i uprawianych rodzajów turystyki; cechy psychofizyczne i społeczne klientów a planowanie, realizacja i ocena imprez turystycznych i rekreacyjnych; skutki działalności człowieka dla ekosystemów oraz zasady ich ochrony i odnowy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ działalności człowieka na zmiany i zagrożenia środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Umiejętności (potrafi): zaplanować, zrealizować i ocenić różne rodzaje imprez turystycznych i rekreacyjnych, z uwzględnieniem cech psychofizycznych i społecznych klientów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny skutków działalności człowieka, ma świadomość ryzyka oraz rozumie znaczenie stosowanych zasad ochrony i odnowy środowiska dla ludzi i ekosystemów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

27. Przedmiot do wyboru: blok ekologiczno-edukacyjny

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy z zakresu wpływu turystyki i rekreacji na środowisko wraz z umiejętnością wykorzystania jej przy organizacji różnych form turystyki.

Treści merytoryczne: wykorzystanie walorów przyrodniczych w turystyce; zagadnienia z zakresu roli ochrony środowiska w turystyce i rekreacji; minimalizowanie skutków wpływu turystyki na środowisko społeczne i kulturowe; zrównoważony rozwój turystyki a odpowiedzialność organizatorów turystyki i turystów za stan środowiska naturalnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kluczowe zagadnienia z zakresu roli ochrony środowiska w turystyce i rekreacji.

Umiejętności (potrafi): w praktyce minimalizować skutki wpływu turystyki na środowisko społeczne i kulturowe na etapie planowania i realizacji imprez turystycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykazywania społecznej, zawodowej i etycznej odpowiedzialności za stan środowiska naturalnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

28. Przedmiot do wyboru: blok ekologiczno-turystyczny II

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy w zakresie znaczenia i wykorzystania środowiska przyrodniczego w turystyce i rekreacji wraz z umiejętnością wykorzystania jej przy organizacji różnych form turystyki wiejskiej i przyrodniczej.

Treści merytoryczne: podstawy wiedzy na temat walorów przyrodniczych oraz usług ekosystemowych, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb rozwoju turystyki; flora i fauna

jako walor turystyczny; identyfikacja wybranych gatunków roślin uprawnych i ozdobnych oraz ich wykorzystanie w tworzeniu oferty turystycznej na terenach nieurbanizowanych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy wiedzy w zakresie znaczenia i wykorzystania środowiska przyrodniczego w turystyce i rekreacji.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę na temat środowiska przyrodniczego w turystyce i rekreacji, zwłaszcza przy organizacji różnych form turystyki wiejskiej i przyrodniczej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): właściwej oceny skutków działalności człowieka w środowisku przyrodniczym, mając świadomość ryzyka oraz rozumiejąc znaczenie stosowanych zasad ochrony i odnowy środowiska dla ludzi i ekosystemów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

29. Przedmiot do wyboru: blok kulturowo-turystyczny II

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu zasad zrównoważonego wykorzystania różnorodności kulturowej, przyrodniczej oraz geograficznej w turystyce i rekreacji.

Treści merytoryczne: znaczenie i rola środowiska przyrodniczego i jego zagrożenia oraz zasady zrównoważonego wykorzystania różnorodności kulturowej, przyrodniczej oraz geograficznej; ocena zjawisk wpływających na stan środowiska kulturowego i zasobów środowiska przyrody ożywionej i nieożywionej; ocena oddziaływania turystyki na różne dziedziny życia człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie i rolę środowiska kulturowego oraz przyrodniczego, a także zagrożenia i zasady zrównoważonego wykorzystania różnorodności biologicznej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i ocenić zjawiska wpływające na stan środowiska naturalnego i zasobów przyrody ożywionej i nieożywionej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): właściwej oceny oddziaływania turystyki na różne dziedziny życia człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

30. Przedmiot do wyboru: blok agroturystyczny

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy z zakresu turystyki wiejskiej wraz z umiejętnością wykorzystania jej przy organizacji różnych form turystyki.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia związane z uprawą roślin i hodowlą zwierząt w zakresie niezbędnym do prowadzenia turystycznego gospodarstwa wiejskiego; zasady i normy etyczne w działalności turystyczno-rekreacyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia związane z uprawą roślin i hodowlą zwierząt w zakresie niezbędnym do prowadzenia turystycznego gospodarstwa wiejskiego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności oraz dostrzega i analizuje dylematy etyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny skutków działalności człowieka, rozumiejąc znaczenie stosowanych zasad ochrony i odnowy środowiska dla ludzi i ekosystemów, a także mając świadomość ryzyka związanego z nieprzestrzeganiem tych zasad.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

31. Przedmiot do wyboru: blok rekreacyjno-przyrodniczy

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy z zakresu potencjału psychofizycznego człowieka i jego potrzeby wypoczynku wraz z umiejętnością planowania różnych rodzajów imprez turystycznych i rekreacyjnych.

Treści merytoryczne: wykorzystanie potencjału psychofizycznego człowieka oraz środowiska przyrodniczego i kulturowego dla turystyki; planowanie, realizacja i ocena różnych rodzajów imprez turystycznych i rekreacyjnych, z uwzględnieniem cech psychofizycznych i społecznych klientów; ocena skutków działalności oraz wpływu człowieka na ekosystemy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wykorzystanie potencjału psychofizycznego człowieka oraz środowiska przyrodniczego i kulturowego dla turystyki.

Umiejętności (potrafi): zaplanować, zrealizować i ocenić różne rodzaje imprez turystycznych i rekreacyjnych, z uwzględnieniem cech psychofizycznych i społecznych klientów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny skutków działalności człowieka, rozumiejąc znaczenie stosowanych zasad ochrony i odnowy środowiska dla ludzi i ekosystemów, a także mając świadomość ryzyka związanego z nieprzestrzeganiem tych zasad.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

32. Przedmiot do wyboru: blok zdrowotno-ruchowy II

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy z zakresu różnych form turystyki kwalifikowanej wraz z umiejętnością wykorzystania jej przy organizacji rozmaitych imprez turystycznych i rekreacyjnych.

Treści merytoryczne: mechanizmy skłaniające ludzi do uczestnictwa w określonych zajęciach czasu wolnego; potrzeby uczestników imprez turystycznych i rekreacyjnych; wykorzystanie umiejętności ruchowych w zakresie różnych form rekreacji fizycznej; posługiwanie się wybranym sprzętem sportowo-turystycznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy skłaniające ludzi do uczestnictwa w określonych zajęciach czasu wolnego oraz posiada podstawową wiedzę na temat uczestników imprez turystycznych i rekreacyjnych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać umiejętności ruchowe w zakresie różnych form rekreacji fizycznej oraz posługuje się wybranym sprzętem sportowo-turystycznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): umiejętnego rozpoznawania i rozumienia motywów uczestnictwa ludzi w różnych formach turystyki, mając poczucie pełnej odpowiedzialności za przygotowanie i realizację imprez turystycznych zgodnie z oczekiwaniem klientów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

33. Rekreacja ruchowa

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy w zakresie wpływu aktywności ruchowej na rozwój, zdrowie i sprawność fizyczną oraz uwarunkowań aktywności ruchowej.

Treści merytoryczne: rekreacja ruchowa różnych grup społeczeństwa; tok i osnowa zajęć rekreacyjnych; programowanie i kontrola w rekreacji ruchowej; nowoczesne trendy i kierunki w usprawnieniu ruchowym; organizacja imprez sportowo – rekreacyjnych; rekreacja ruchowa w programach imprez turystycznych; trening zdrowotny a sportowy; fizjoterapia w rekreacji ruchowej; nowoczesne metody fizjoterapii w leczeniu układu ruchu; kinezyterapia; sylwetka instruktora rekreacji ruchowej – kompetencje i jego rola społeczno-zawodowa w pracy z grupą; istota rekreacji ruchowej – jej funkcje i znaczenie w różnych okresach życia człowieka; rekreacja ruchowa – biologiczne, społeczne i kulturowe podstawy, zarys dziejów; rola rekreacji fizycznej w promocji zdrowia i profilaktyce chorób cywilizacyjnych; system organizacyjny i podstawy prawne rekreacji ruchowej w Polsce; rola szkoły we wdrażaniu do rekreacji; rekreacja rodzinna; bariery ograniczające uczestnictwo w rekreacji ruchowej; znaczenie środków masowego przekazu w promowaniu rekreacji ruchowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): miejsce rekreacji ruchowej w systemie kultury fizycznej oraz związku z dyscyplinami pokrewnymi, a także potrzebę aktywności ruchowej oraz skutki jej braku i nadmiaru.

Umiejętności (potrafi): zastosować umiejętności ruchowe w zakresie różnych form rekreacji fizycznej oraz posługiwać się wybranym sprzętem sportowym, a także rozwijać swoje umiejętności w zakresie doboru form rekreacji ruchowej dla określonych grup uczestników.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kreatywnego prowadzenia zajęć związanych z rekreacją ruchową.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

34. Rekreacyjne i sportowe połowy ryb

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy dotyczącej amatorskiego połowu ryb i wyboru narzędzi połowowych oraz zapoznanie z wędkarstwem jako formą aktywności rekreacyjnej i turystycznej.

Treści merytoryczne: demonstracja poszczególnych metod rekreacyjnego i sportowego połowu ryb, przedstawienie najatrakcyjniejszych dla wędkarstwa obszarów Polski; łowiska wędkarskie w innych krajach; uwarunkowania prawne połowów rekreacyjnych i sportowych; historia wędkarstwa na świecie i w Polsce; sportowe gatunki ryb; przegląd metod amatorskiego połowu ryb; łowiska wędkarskie w Polsce i na świecie; turystyka wędkarska w Polsce i za granicą; organizacja sportu wędkarskiego, urządzenie łowisk wędkarskich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): oddziaływanie wędkarstwa na środowisko wodne i zasoby naturalne.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i ocenić zjawiska wpływające na stan środowiska wodnego i zasobów ryb w danym akwencie, a także rozpoznać i ocenić zjawiska nie wpływające na dostępność zasobów ryb.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): umiejętnego rozpoznawania i zrozumienia motywów uczestnictwa ludzi w rekreacji turystyce wędkarskiej z zachowaniem troski o zaspokojenie związanych z tym potrzeb, a także społecznej, zawodowej i etycznej odpowiedzialności za zmiany środowiska naturalnego, wynikające z wędkarstwa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

35. Rekreacyjne zagospodarowanie i użytkowanie wód

Cel kształcenia: dostarczenie podstawowej wiedzy teoretycznej oraz praktycznej z zakresu zagospodarowania i użytkowania turystyczno-rekreacyjnego wód powierzchniowych, a także uwrażliwienie na problemy związane z wpływem użytkowania wód do celów turystyczno-rekreacyjnych na środowisko przyrodnicze i ekosystemy wodne.

Treści merytoryczne: analiza uwarunkowań funkcji rekreacyjnej jezior i charakterystyka ich stanu zagospodarowania - studium przypadku; modele funkcjonalno-przestrzenne zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego śródlądowych wód powierzchniowych; kalkulacja chłonności naturalnej i pojemności turystycznej zbiorników wodnych i przywodnych terenów rekreacyjnych; realizacja symulacyjnego modelu obliczeniowo-projektowego rekreacyjnego zagospodarowania zbiornika wodnego; podstawowe pojęcia z zakresu turystyki i rekreacji wodnej; zasoby wodne w turystyce i rekreacji; prawne aspekty rekreacyjnego zagospodarowania i użytkowania wód; model funkcjonalny przestrzeni rekreacyjnej zbiornika wodnego; formy aktywności rekreacyjnej na wodach śródlądowych; bioklimat rekreacyjny i jego modyfikatory hydrograficzne; wpływ rekreacji na środowisko wodne; pomosty rekreacyjne - aspekty prawne i rozwiązania konstrukcyjne; prawne uwarunkowania organizacji kąpielisk i miejsc wykorzystywanych do kąpeli; zasady organizacji kąpielisk i miejsc wykorzystywanych do kąpeli; urządzenie oraz obsługa kąpielisk i miejsc wykorzystywanych do kąpeli; funkcja turystyczno-rekreacyjna sztucznych zbiorników wodnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie i rolę środowiska przyrodniczego oraz zasady zrównoważonego wykorzystania różnorodności biologicznej w ramach rekreacyjnego zagospodarowania i użytkowania wód.

Umiejętności (potrafi): dokonać analizy zjawisk związanych z zagospodarowaniem oraz użytkowaniem rekreacyjnym wód i rozpoznawać oraz oceniać czynniki i zjawiska wpływające na stan zasobów naturalnych w zakresie rekreacyjnego zagospodarowania i użytkowania wód.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny czynników i zjawisk wpływających na stan środowiska naturalnego i zasobów naturalnych w zakresie rekreacyjnego zagospodarowania i użytkowania wód.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

36. Seminarium dyplomowe 1

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy i umiejętności związanych z prowadzeniem badań

naukowych, prezentacją wyników, korzystaniem z literatury przedmiotu, a także rozwój umiejętności samokształcenia oraz zwiększanie zdolności obserwowania i analizowania otaczających zjawisk.

Treści merytoryczne: zasady konstrukcji prac dyplomowych; technika pisania i prezentowania prac dyplomowych z obszaru nauk społecznych, przyrodniczych, nauk o kulturze fizycznej i nauk rolniczych; analiza metodyki badań na przykładzie wybranych publikacji źródłowych; metody badawcze w turystyce i rekreacji; struktura i plan pracy licencjackiej; dobór i sposoby cytowania piśmiennictwa; zasady redagowania i zakres poszczególnych rozdziałów prac licencjackich; przygotowanie konspektu pracy dyplomowej na podstawie własnych wyników i studiów literaturowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i zasady przygotowania pracy naukowej przy zachowaniu prawa autorskiego oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować i segregować dane z literatury naukowej na potrzeby przygotowania pracy dyplomowej z zakresu turystyki i rekreacji, a także publicznie prezentować na forum grupy problemowej własne poglądy oraz efekty pracy badawczej z zakresu turystyki i rekreacji z wykorzystaniem środków multimedialnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): systematycznej aktualizacji wiedzy i jej praktycznego zastosowania oraz ma świadomość i potrzebę samodoskonalenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia

37. Seminarium dyplomowe 2

Cel kształcenia: ugruntowanie wiedzy i umiejętności związanych z prowadzeniem badań, prezentacją wyników, korzystaniem z literatury przedmiotu, a także rozwój umiejętności samokształcenia oraz zwiększenie zdolności obserwowania i analizowania zjawisk w otaczającej przestrzeni.

Treści merytoryczne: zasady konstruowania tytułu pracy dyplomowej; formułowanie celu i zakresu pracy; cele i zasady redagowania rozdziałów w pracy dyplomowej; autoprezentacja założeń i wyników pracy dyplomowej - slajdy, tabele i grafika na slajdach, slajdy tekstowe; przygotowanie do egzaminu licencjackiego; regulamin i zasady egzaminu; opracowanie i prezentacja zagadnień egzaminacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i zasady przygotowania pracy naukowej przy zachowaniu prawa autorskiego oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować i segregować dane z literatury naukowej na potrzeby przygotowania pracy dyplomowej z zakresu turystyki i rekreacji, a także publicznie prezentować na forum grupy problemowej własne poglądy oraz efekty pracy badawczej z zakresu turystyki i rekreacji z wykorzystaniem środków multimedialnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): systematycznej aktualizacji wiedzy i jej praktycznego zastosowania oraz ma świadomość i potrzebę samodoskonalenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia

38. Systemy informacji przestrzennej z elementami kartografii

Cel kształcenia: nabycie umiejętności posługiwania się technologią GIS oraz otwartym oprogramowaniem dedykowanym (QGIS), a także poznanie zasobów Geoportalu i innych źródeł map cyfrowych z nabyciem umiejętności wykorzystywania technologii GIS w zadaniach związanych z turystyką i rekreacją.

Treści merytoryczne: podstawy kartografii i posługiwanie się mapami; korzystanie z baz danych przestrzennych udostępnianych przez GUGiK, Geoportal jako źródło danych przestrzennych w turystyce i rekreacji; wykorzystanie oprogramowania QGIS w turystyce i rekreacji – opracowanie własnego projektu (projektowanie warstw wektorowych, wczytywanie warstw rastrowych i wektorowych z serwisów WMS, praca z atrybutami itp); przygotowanie map do wydruku i/lub prezentacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy kartografii i główne zasady posługiwania się mapami oraz zasady korzystania z baz danych przestrzennych udostępnianych przez GUGiK i możliwości wykorzystania ich w analizie wpływu turystyki na gospodarkę, społeczeństwo i środowisko.

Umiejętności (potrafi): dobrać odpowiednie narzędzia GIS w celu zastosowania ich w analizie turystycznej informacji przestrzennej oraz przedstawienia w formie mapy turystycznej z zachowaniem zasad kartograficznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dokonania właściwej oceny oddziaływania turystyki na różne dziedziny życia człowieka poprzez wykorzystanie dostępnych danych geoprzestrzennych, a także do kreatywnego łączenia informacji z zakresu wiedzy o środowisku przyrodniczym i antropogenicznym, pozyskanych z Infrastruktury Informacji Przestrzennej,

z wiedzą z zakresu turystyki i rekreacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

39. Systemy informatyczne w turystyce i rekreacji

Cel kształcenia: nabycie umiejętności doboru i obsługi oprogramowania dedykowanego punktom turystycznym, gastronomicznym i hotelarskim oraz kreatywnego zastosowania narzędzi internetowych do obsługi sieciowej, w tym wykorzystania stron internetowych i portali społecznościowych jako sposobu komunikacji z klientem końcowym.

Treści merytoryczne: podstawy funkcjonowania oprogramowania MS SQL Express w gromadzeniu danych dla oprogramowania stosowanego w branży turystycznej; oprogramowanie stosowane w recepcjach hotelowych na przykładzie programu Chart; studium przypadku z wykorzystaniem demonstracyjnej bazy danych w przepływie informacji hotelowych - praktyczne omówienie przepływu informacji w punkcie turystycznym, rejestracja klienta, raportowanie, analiza danych (praca z wykorzystaniem dedykowanego oprogramowania komputerowego); omówienie funkcjonowania oprogramowania stosowanego w branży gastronomicznej na przykładzie programu Gastro POS i Gastro Chef; Studium przypadku z wykorzystaniem demonstracyjnej bazy danych w przepływie informacji gastronomicznych – przepływ informacji w punkcie gastronomicznym, obsługa klienta, wystawianie rachunków, obsługa kelnerska (praca z wykorzystaniem dedykowanego oprogramowania komputerowego); omówienie zasad obsługi interfejsu CMS Joomla! I Wordpress; tworzenie i konfigurowanie strony internetowej z wykorzystaniem platformy Joomla!; tworzenie i konfigurowanie bloga z wykorzystaniem platformy Wordpress; omówienie publikacji stron internetowych w Internecie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe narzędzia informatyczne oraz metody statystyczne i analityczne, służące do opisu zjawisk i procesów związanych z turystyką, zachodzących w gospodarce i w środowisku przyrodniczym.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się systemami informatycznymi i specjalistycznymi programami stosowanymi w turystyce.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się i podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

40. Technologie żywności

Cel kształcenia: zapoznanie z surowcami wykorzystywanymi w technologii żywności oraz wskazanie znaczenia doboru metod utrwalania żywności na jakość produktu, a także nabycie wiedzy z podstaw technologii żywności.

Treści merytoryczne: technologia produktów pochodzenia roślinnego. technologia produktów pochodzenia zwierzęcego; dodatki do żywności, warunki i celowość ich stosowania; modyfikacja składników funkcjonalnych oraz właściwości surowców i produktów; surowce wykorzystywane w przetwórstwie żywnościowym; podstawowe procesy w technologii żywności; metody utrwalania żywności. zmiany w żywności spowodowane procesami przetwarzania i przechowywania; współczesne kierunki rozwoju technologii żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe terminy z zakresu technologii żywności i identyfikuje surowce spożywcze wykorzystywane w technologii żywności oraz objaśnia wpływ metod utrwalania oraz przechowywania żywności na jakość surowców.

Umiejętności (potrafi): podejmować decyzję o wyborze metody utrwalania żywności oraz ocenić organoleptycznie jakość surowców i produktów spożywczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego doksztalcania się w zakresie przetwórstwa żywności oraz postępowania zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy, współpracując z innymi specjalistami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

41. Turystyka i rekreacja osób starszych i niepełnosprawnych

Cel kształcenia: uświadomienie, że niepełnosprawność (bez względu na jej rodzaj) nie jest barierą uniemożliwiającą uczestnictwo w turystyce i rekreacji oraz ukazanie jak ważną rolę może odegrać turystyka i rekreacja w procesie rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Treści merytoryczne: stosunek do niepełnosprawności i jego zmiany w czasie; rodzaje niepełnosprawności; regulacje prawne dotyczące osób niepełnosprawnych. cele i zadania turystyki osób niepełnosprawnych; zasady prowadzenia działalności turystycznej i rekreacyjnej z osobami niepełnosprawnymi; podstawowe formy działalności turystycznej i rekreacyjnej osób niepełnosprawnych; bariery turystyki osób niepełnosprawnych; rynek usług turystycznych dla osób niepełnosprawnych; turystyka jako forma rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy niepełnosprawnych uczestników imprez turystycznych i rekreacyjnych oraz mechanizmy skłaniające ich do uczestnictwa w określonych zajęciach czasu wolnego; metodyki prowadzenia zajęć rekreacyjnych i imprez turystycznych dla osób niepełnosprawnych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać potrzeby i motywy uczestnictwa osób niepełnosprawnych w turystyce i rekreacji oraz dostosowywać do nich ofertę zajęć czasu wolnego, dobierając formę aktywności w zależności od rodzaju niepełnosprawności i potrzeb osoby niepełnosprawnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pomocy w rozwiązywaniu problemów oraz wypełniania potrzeb osób niepełnosprawnych i w miarę swoich możliwości zawodowych stara się usuwać bariery ograniczające osobom niepełnosprawnym uczestnictwo w turystyce i rekreacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

42. Zagospodarowanie turystyczno-rekreacyjne z elementami planowania przestrzennego

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami i problemami zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego oraz z zadaniami i funkcjami planowania przestrzennego.

Treści merytoryczne: cele i zasady stosowane w procesie planowania przestrzennego; system planowania przestrzennego w Polsce; zagospodarowanie (infrastruktura) turystyczne i rekreacyjne; kryteria podziału usług i urządzeń turystycznych; podstawowe koncepcje zagospodarowania turystycznego i urządzenia paraturystyczne; zagospodarowanie turystyczne ze względu na formy turystyki; planowanie zagospodarowania turystycznego na obszarach stricte turystycznych i chronionych; inwentaryzacja terenowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementarną terminologię z zakresu zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego oraz podstawowe słownictwo i pojęcia z zakresu planowania przestrzennego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać podstawową wiedzę z zakresu turystyki i rekreacji oraz planowania przestrzennego do analizy i interpretacji stanu zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): określenia wpływu turystyki i rekreacji na planowanie

rozwoju regionalnego i lokalnego oraz stanu i kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

43. Żywnienie człowieka

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy o roli składników odżywczych w zapobieganiu chorobom żywieniowo-zależnym, oraz wiedzy o zasadach organizacji zbiorowego żywienia.

Treści merytoryczne: metody oznaczania podstawowych składników pokarmowych; przemiana materii i energii – metody badania, czynniki warunkujące procesy przemiany; właściwości odżywcze produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego; tabele składu i wartości odżywczych oraz informacja żywieniowa na opakowaniu; wpływ procesów technologicznych na jakość produktów spożywczych, zmiany wartości odżywczej podczas przechowywania i przetwarzania żywności; zasady planowania jadłospisów; jakościowa i ilościowa ocena sposobu żywienia; stan odżywienia – definiowanie i rodzaje badań wykorzystywanych do jego oceny; wpływ żywienia na zdrowie człowieka; białka, węglowodany, tłuszcze – podział, rola i przemiany w organizmie, źródła, zapotrzebowanie. składniki mineralne, witaminy – ich funkcje i występowanie; rola wody w organizmie; żywność funkcjonalna; normy żywienia – podział, definicje i zastosowanie; klasyfikacja i charakterystyka diet. wzbogacanie żywności; planowanie i zasady organizacji żywienia; żywienie różnych grup turystycznych; zatrucia pokarmowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe informacje dotyczące produktów spożywczych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę z zakresu żywienia w różnych formach organizacyjnych turystycznej bazy noclegowej i gastronomicznej, oceniając jakość oferowanych na rynku produktów spożywczych i udzielając porad w zakresie prawidłowości stosowania diety.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania wiedzy na temat żywienia i podnoszenia poziomu wiedzy o diecie w ciągu życia oraz jej zastosowania praktycznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

IV. INNE

1. Ergonomia

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami ergonomii.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje; ergonomia jako nauka interdyscyplinarna główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych; ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ergonomii.

Umiejętności (potrafi): praktycznie zastosować zasady ergonomii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania zasad ergonomii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z przepisami dotyczącymi ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów; literatura i przepisy prawa autorskiego, podmioty własności intelektualnej, przedmioty własności intelektualnej, treść prawa w tym zakresie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przepisy dotyczące ochrony własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): praktycznie zastosować te przepisy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): identyfikacji poziomu swojej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u, a także poznanie elementów etykiety codziennej, akademickiej oraz biznesowej.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym - zwroty grzecznościowe, powitania, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych; etykieta akademicka - precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji służbowej; elementy etykiety biznesowej – dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie do rozmowy kwalifikacyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy; obowiązujące ustawy, rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach). identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe); analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków; ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru); zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku – apteczka pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń oraz zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, identyfikując okoliczności i przyczyny wypadków wśród studentów.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia oraz posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, a także udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności w postępowaniu z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia, dbając o przestrzeganie zasad BHP i wykazując odpowiedzialność za bezpieczeństwo i higienę pracy w swoim otoczeniu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

V. PRAKTYKA

1. Praktyka w turystycznych obiektach noclegowych

Cel kształcenia: zapoznanie z formami i zasadami prowadzenia turystycznych obiektów noclegowych oraz nabycie praktycznych umiejętności w zakresie organizacji i realizacji podstawowych zadań związanych z obsługą turystów w tych obiektach.

Treści merytoryczne: charakter i struktura organizacyjna podmiotu gospodarczego, zakres prowadzonej działalności turystyczno- rekreacyjnej, rodzaje świadczonych usług (podstawowe, dodatkowe, towarzyszące); zakres obowiązków i kompetencji w poszczególnych działach obiektu, na różnych stanowiskach; obsługa klienta w recepcji hotelowej, jednostce mieszkalnej hotelu i gastronomii hotelowej; zarządzanie i kierowanie pracą zespołów ludzkich; uwarunkowania socjalno-ekonomiczne i przyrodnicze funkcjonowania obiektu; charakterystyka wykorzystania obiektu w sezonie turystycznym i poza nim; zasady pracy biurowej i prowadzenia dokumentacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania i prowadzenia określonego rodzaju turystycznego obiektu noclegowego oraz uwarunkowania ekonomiczne tej działalności.

Umiejętności (potrafi): fachowo obsługiwać klientów korzystających z danego obiektu noclegowego oraz posługiwać się systemami informatycznymi i programami stosowanymi w obiektach noclegowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w strukturach zespołowych, pełnić różne funkcje w zakresie wyznaczania, realizacji i nadzoru czynności wynikających z rodzaju świadczonych usług oraz ze specyfiki poszczególnych działów turystycznego obiektu noclegowego.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

2. Praktyka biurowa

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z formami i zasadami prowadzenia biur podróży, centrów i punktów informacji turystycznej oraz pracy organizacji turystycznych, a także nabycie praktycznych umiejętności w zakresie organizacji i realizacji podstawowych zadań związanych z obsługą turystów w tych instytucjach.

Treści merytoryczne: zakres praktyki; charakter i zadania instytucji, zakres prowadzonej działalności turystyczno-rekreacyjnej, rodzaje świadczonych usług (informacja, organizacja imprezy turystycznej, pośrednictwo); struktura organizacyjna, zakres obowiązków

i kompetencji w poszczególnych komórkach instytucji, na różnych stanowiskach (zakres czynności, uprawnienia odpowiedzialność); obsługa klienta; zasady pracy biurowej i prowadzenia dokumentacji; odpowiedzialność cywilna; zarządzanie i kierowanie pracą zespołów ludzkich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania i prowadzenia określonego rodzaju instytucji (biuro podróży, organizacja turystyczna, informacja turystyczna) oraz uwarunkowania prawne i ekonomiczne tej działalności, w tym podstawowe zasady bezpieczeństwa i higieny pracy na różnych stanowiskach w instytucjach branży turystycznej.

Umiejętności (potrafi): analizować potrzeby klientów danej instytucji i na tej podstawie dobierać odpowiednią ofertę dostosowaną do ich indywidualnych oczekiwań, a także fachowo obsługiwać klientów indywidualnych i grupowych korzystających z usług danego podmiotu, posługując się systemami informatycznymi i specjalistycznymi programami niezbędnymi w obsłudze danego obiektu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w strukturach zespołowych, pełnić różne funkcje w zakresie wyznaczania, realizacji i nadzoru czynności, wynikających z rodzaju świadczonych usług oraz ze specyfiki poszczególnych działów instytucji turystycznej.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.